

Publicerad 2007-01-19 14:54 av Screaming Silence

Fröken Månskärva

Hon gick sakta
på de krossade delarna av månen
och kände skärvorna skära in
i den bleka huden av porslin.

Och hon grät silvertårar
En för varje gång hennes namn inte ekat i gympasalen
En för varje gång hon blivit lämnad sist
när lagen skulle delas in.

För det var hon som gick på väggkanten
hon ville ta så lite platts som möjligt.
(Eller var det så
att någon puttade bort henne
så att hon aldrig
skulle kunna ta sig tillbaka?)

Och hon blev tillslut
\ "Ingenting\ "
Den som ingen riktigt såg
men som fanns där hela tiden.

Hon kom aldrig att spela
någon stor roll i historien
för hon var den hon var.
- Fröken Månskärva
Flickan från väggkanten.

(Och det vackraste hon visste var
månsplitter mot porslin.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Screaming Silence med Poeter.se id #13598 innehar upphovsrätten